

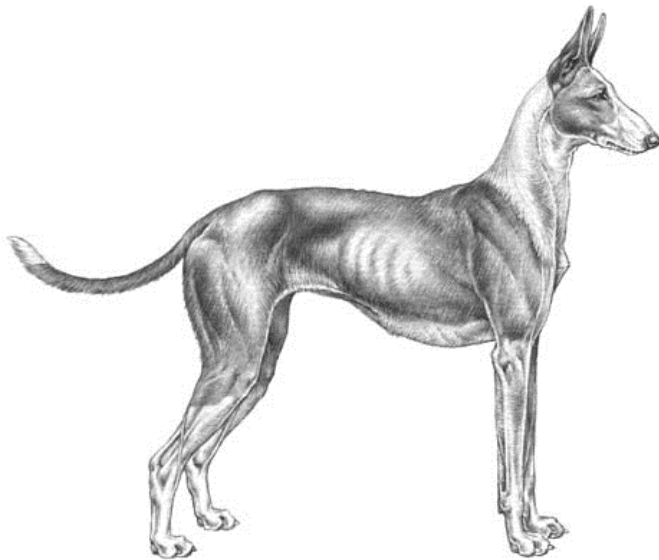
Ryhmä: 5

FCI:n numero: 89
Hyväksytty: FCI 4.2.2000
SKL-FKK 24.10.2006

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

IBIZANPODenco
(PODenco IBICENCO)
Alkuperämaa: Espanja

1/5

M. DAVIDSON

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Ibizanpodencoä käytetään metsästettäessä kaneja pääasiassa ilman ampuma-aseita niin päivällä kuin yölläkin. Erityisen hyvän hajuaistinsa avulla se vainuaa ja ajaa saaliinsa helposti liikkeelle runsaskasvillisellakin alueella. Se käyttää hajuaistiaan ja kuuloaan enemmän kuin näköään. Ketteryytensä ja oveluutensa ansiosta se saa nopeasti saaliinsa kiinni, varsinkin työskennellessään ajueessa. Yhden koiran osoitettua riistaeläimen läheisyyden muut ympäröivät tämän koiran, pitävät tietyn etäisyyden ja jäävät odottamaan. Koirat haukkuvat vain nähdessään tai kuullessaan riistan, ja kun ne ovat saartaneet sen. Ne heiluttavat häntäänsä innokkaasti sekä ajaessaan että saalistaessaan riistaeläintä, mutta niiden kiinnostus sitä kohtaan ei kestä kauan. Ibizanpodencoja käytetään myös jäniksen ja suurriistan metsästyksessä. Ne ovat hyviä noutajia. Ajue muodostetaan yleensä vain nartuista ja korkeintaan yhdestä uroksesta, sillä urokset eivät pysty ajon aikana yhteistyöhön vaan tappelevat. Kun ajue on pyydystänyt mutamia tuhansia kaneja, voi sattua, että joku koirista ei suostu metsästämään kuin vasta pitkän lepotauon jälkeen. Silloin sanotaan, että se on lukossa.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset koirat.
Alaryhmä 7 alkukantaiset koirat.
Käyttökoetulosta ei vaadita

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rotu on peräisin Mallorcan, Ibizan, Menorcan ja Formenteran saarilta, joilla se tunnetaan nimellä ”Ca Eivissenc”. Se on yleinen Kataloniassa, Valencian alueella, Roussillonissa ja Provencessa, missä se tunnetaan seuraavilla nimillä: Mallorqui, Xarnelo, Mayorquais, Charnegui, Charnigue ja Baleaarien koiria. Todennäköisesti foinikialaiset, kartagolaiset ja mahdollisesti myös roomalaiset toivat näitä koiria saarille. Rotutyypin on siten alkukantainen ja alkuperäinen. Ibizanpodenco on yksi vanhimmista tunnetuista koiraroduista, ja siitä on löydetty kuvauksia faaraoiden haudoissa ja museoissa olevista muistoesineistä. Niiden perusteella voidaan määrittellä, että rotu on ollut olemassa ainakin 3400 vuotta ennen ajanlaskun alkua.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Etäisyys kuonon kärjestä silmien kohdalle on sama kuin etäisyys silmistä niskakyyhmyyn.

PÄÄ: Pitkä ja hienopiirteinen pää on kapean, alaosaan katkaistun kartion muotoinen, erittäin kuiva ja verrattain pieni suhteessa runkoon.

KALLO-OSA: Pitkä ja tasainen; niskakyyhmy on korostunut. Otsa on kapea ja litteä.

OTSAPENGER: Vähäinen.

KIRSU: Lihanvärinen; sieraimet ovat hyvin avoimet. Kuononselkä on hieman kupera.

KUONO-OSA: Kuononselkä ja kirsu ulottuvat alaleukaa pitemmälle, kuono-osa on pitkä, kapea ja karvapeitteen värin mukaisesti lihanvärinen.

HUULET: Ohuet, tiiviit ja lihanväriset.

HAMPAAT / PURENTA: Tiiviisti sulkeutuva, leikkaava purenta; hampaat ovat tasaiset ja valkoiset.

SILMÄT: Vinoasentoiset, pienet ja vaalean meripihkan väriset, väri muistuttaa paahdetun sokerin väriä. Meripihkan värisävy voi olla karvapeitteen värin mukaisesti tummempi tai vaaleampi. Ilme on hyvin älykäs, samalla varovainen ja epäluuloinen, ei kovin ylväs.

KORVAT: Aina jäykät, mutta kuitenkin hyvin liikkuvaiset. Korvat suuntautuvat eteenpäin, vaakasuoraan sivuille tai taaksepäin, koiran ollessa innostunut ne ovat pystyssä. Korvan tyven keskikohta on silmän tasolla. Muodoltaan korvat ovat kuin pitkä vinoneliö, jonka alaosasta puuttuu kolmannes. Ne ovat ohuet, sisäpuolelta karvattomat ja keskikokoiset, mutta eivät liioitellun suuret.

KAULA: Hyvin kuiva sekä ylä- että alaosastaan, pituudeltaan 1/4 rungon pituudesta, hieman kaareva ja lihaksikas. Nahka on tiivis ja sileä, ei löysää kaulanalusnahkaa. Karva on tavallisesti niskassa pitempää ja tiheämpää kuin muualla rungossa, etenkin lyhytkarvaisella muunnoksella.

RUNKO: Symmetrinen, hieman kaareva, keskipitkä ja tiivis; hieman korkeuttaan pitempi, mittoja ei ole tarkemmin eritelty.

SÄKÄ: Selvästi erottuva, korkea, kuiva ja pitkä.

SELKÄ: Suora, pitkä ja jäntevä. Lihakset ovat vahvat, kuitenkin litteät.

LANNE: Kaareva, keskileveä, vahva ja jäntevä.

LANTIO: Voimakkaasti laskeva; sarvennaiset ovat selvästi erottuvat, lihakset vahvat ja kiinteät.

RINTAKEHÄ: Syvä, kapea ja pitkä, ei kuitenkaan kyynärpäiden tasolle ulottuva; rintalasta on terävä ja esiintyöntyvä. Kyljet ovat litteät.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on nouseva, ei kuroutunut.

HÄNTÄ: Alaskiinnittynyt ja pitkä. Hännänpäässä tulisi olla joitakin pitempiä ja karkeampia karvoja (kuten viljan vihneet). Takaraajojen välistä ylös vedettynä hännän tulee ulottua selkärankaan asti. Häntä on tyvestä hieman paksumpi ja kapea tasaisesti kärkeä kohti. Koiran ollessa levossa häntä riippuu luonnollisesti. Koiran liikkeessä häntä on sirpin muotoinen ja enemmän tai vähemmän kaartuva, mutta ei mielellään pystysuora eikä selälle kiertyvä.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat pystysuorat ja symmetriset. Edestä katsottuna ne ovat hyvin lähellä toisiaan. Koiran yleisvaikutelma on vahva; pitkät raajat antavat vaikutelman kevyestä ja nopeasta, silti vahvasta koirasta.

LAVAT: Viistot, vahvat ja vapaasti liikkuvat.

OLKAVARRET: Hyvin pitkät, suorat, vahvat ja hyvin lähellä toisiaan.

KYYNÄRPPÄÄT: Voimakkaat ja rintakehän alapuolella sijaitsevat; yhdensuuntaiset rungon keskiviivan kanssa, eivät koskaan ulkonevat.

KYYNÄRVARRET: Levenevät ranteita kohti.

VÄLIKÄMMENET: Voimakkaat, kiinteät, leveät ja hyvin pystyt.

KÄPÄLÄT: Lähes jäniksenkypälän muotoiset, varpaat ovat pitkät ja tiiviisti yhdessä. Varpaiden välissä on runsaasti karvaa; kynnet ovat hyvin vahvat ja yleensä valkoiset, karvapeitteen värin mukaisesti. Päkiät ovat hyvin lujat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat pystysuorat, lihakset pitkät, vahvat ja litteät.

KINTEREET: Hyvin kulmautuneet, leveät ja matalat, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

VÄLIJALAT: Pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Toivotuin ravi on kohtuullisen lyhytaskelista ja hieman ylöspäin nousevaa. Laukka on hyvin nopeaa ja antaa vaikutelman erittäin ketterästä koirasta.

NAHKA: Tiivis, rungonmyötäinen ja väriltään punertava; väri voi vaihdella karvapeitteen värin mukaan.

KARVAPEITE

KARVA: Lyhyt-, karkea- tai pitkäkarvainen.

Lyhyt karva ei saa olla silkkistä, vaan vahvaa ja kiiltävää.

Karkean karvan tulee olla kovaa, hyvin tiheää, hieman lyhyempää päässä ja korvissa, hieman pitempää reisien takaosassa ja hännän alapuolella. Parta on erittäin arvostettu.

Pitkä karva on pehmeämpää ja vähintään 5 cm pitkää. Pään karvapeite on hyvin tiheä.

VÄRI: Mieluiten punavalkoinen, yksivärinen valkoinen tai punainen. Kellanuskea väri sallitaan muutoin erinomaisilla yksilöillä; sitä ei kuitenkaan hyväksytä lyhytkarvaisella muunnoksella.

KOKO

SÄKÄKORKEUS:

Urokset 66 - 72 cm.

Nartut 60 - 67 cm.

Edellämainitut mitat eivät ole ehdottomat, pienet poikkeamat sallitaan kunhan mittasuhteet ja esteettisyys säilyvät.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran hyvinvointiin ja terveyteen.

VAKAVAT VIRHEET:

- lyhyt ja leveä pää
- erittäin selvä otsapenger
- välihampaan puuttuminen
- riippuvat korvat
- tynnyrimäinen rintakehä
- ulkokierteiset kyynärpäät
- pihtikinttuisuus
- ulkokierteiset käpälät
- ristiinastuvat käpälät tai kintereet.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus.
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.
- kallon ja kuonon ylälinjat liikaa eri tasolla ("porrasmainen kallo")
- ruskea pigmentti tai mustia täpliä kirsussa
- kaikki purentavirheet
- punertavanruskeat silmäluomet tai huulet
- yksilöt, joissa on merkkejä risteytyksestä espanjan- tai jonkun muun vinttikoiran kanssa, ts. ruusukorvat, tummat silmät, leveä lantio, heikosti erottuva rintalastan kärki, eturaajat kaukana toisistaan, pyöristyneet ja leveät reidet, joissa näkyvät verisuonet.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.